

Lijepo mišljenje o Allahu (Medina)

Hatib: dr. Abdulbari ibn Avad es-Subeji

20. džumadel-ula 1446. godine po Hidžri / 22. novembar 2024.

Hvala Allahu, Plemenitom, Darežljivom, Onome Čije su znanje i dobrota beskrajni, Koji pravedno sudi i čini šta hoće iz Svoje dobrote. Hvalim Ga, slavljen neka je On, i zahvaljujem Mu na Njegovoj ogromnoj milosti. Svjedočim da nema boga osim Allaha, jedinog, Koji nema sudruga. Njegova naredba je konačna, Njegova presuda je nepogrešiva, a Njegovo obećanje istinito. Svjedočim da je naš prvak i vjerovjesnik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Njegov rob i poslanik, kojeg je poslao kao vodiča i radosnog vjesnika, i kao onoga koji opominje stvorenja. Neka su Allahova milost, blagoslov i mir na njega, na njegovu porodicu i ashabe, koji su se strpljivo borili na Allahovom putu i tražili nagradu kod Njega.

Preporučujem vama i sebi bogobožnost, jer ona je hrana za srca, svjetionik za puteve i ključ svakog dobra. Njome se osvjetljavaju srca, smiruju duše i popravljaju djela.

U vrtlogu životnih promjena i izazova čovjek ima potrebu za osjećajem koji otklanja brige, donosi spokoj i smirenost i udaljava strah i sumnju. Ključ ovog osjećaja je lijepo mišljenje o Allahu, koje proizlazi iz povjerenja u Allahovu mudrost u upravljanju, i vjerovanja da sve što se događa u ovom svemiru slijedi precizan plan. To ispunjava srce uvjerenjem da je dobro prisutno čak i u najtežim iskušenjima, i da iza svake nevolje stoji mudrost i milost, bilo da je shvatimo odmah ili da se ona pokaže kasnije. Onaj čije je srce ispunjeno povjerenjem u Allahovu milost, pravdu i mudrost, vidi da je izlaz blizu čak i u najmračnijim situacijama.

Vjernik koji ima lijepo mišljenje o svom Gospodaru korača naprijed u svom životu, s povjerenjem i smirenošću, uvjeren da ga Allah priprema za svijetlu budućnost. Živi

s nadom u Allahovu milost i blagodati koje prevazilaze svaku maštu, što ga pokreće da radi i bude kreativan s hrabrošću i optimizmom.

Jedna od zakonitosti života je iskušenje koje dolazi iznenada da testira strpljenje i poveća uvjerenje. Ovdje se ispoljava lijepo mišljenje o Allahu, kao snaga koja pretvara iskušenje u dar, tugu u mudrost.

Vjernik koji vjeruje svom Gospodaru shvata da su iskušenja prolazna, i da nakon strpljenja dolazi blagodat koja podiže njegov položaj ili lekcija koja ga približava Allahu.

Oslanjanje na Allaha pospješuje lijepo mišljenje o Njemu i predstavlja veliki izvor duhovne snage koja štiti čovjeka od očaja i beznađa kada je suočen s brigama. Onaj ko se iskreno osloni na Allaha, njegovo srce ispunjava se povjerenjem da ga Allah neće napustiti, već vidi u iskušenjima put do uspjeha, u preprekama stepenice do uspona, a u nevoljama priliku za lični razvoj.

Kur'an nam prikazuje prizore koji odražavaju lijepo mišljenje o Allahu u najpotpunijem obliku.

Čestita Merjema, u trenucima najveće nevolje, kada su je porođajni bolovi prisilili da dođe do stabla palme, kazala je, u najvećoj tjeskobi: "Kamo sreće da sam ranije umrla i da sam potpuno u zaborav pala!" (Merjem, 23). Ipak, njeno lijepo mišljenje o Gospodaru bilo je čvrsto u njenom srcu, pa je zatražila utočište kod Milostivog od onoga što joj se približavalo, rekavši: "Utječem se Milostivom od tebe, ako se Njega bojiš!" (Merjem, 18). Tada joj Allahova milost dolazi u Njegovim riječima: "I melek je, koji je bio niže nje, zovnu: 'Ne žalosti se, Gospodar tvoj je dao da niže tebe potok poteče. Zatresi palmino stablo, posut će po tebi datule svježje, pa jedi i pij i budi vesela! A ako vidiš čovjeka kakva, ti reci: 'Ja sam se zavjetovala Milostivom da ću šutjeti, i danas ni s kim neću govoriti'" (Merjem, 24–26).

U prizoru prepunom veličine vjere i lijepog mišljenja o Allahu, prikazuje se priča o Ibrahimu, alejhis-selam, kada je bio bačen u vatru, u situaciji koja je izgledala kao sigurna propast. Ipak, s dubokom vjerom i potpunim uvjerenjem, on se oslonio na

Allaha, rekavši: "Dovoljan mi je Allah i divan je On zaštitnik." Tada je vatra, po Allahovoj naredbi, postala hladna i spasonosna, svjedočeći o veličini oslonca i plodovima lijepog mišljenja o Allahu.

Lijepo mišljenje o Allahu također se očituje u životu našeg vjerovjesnika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, na dan hidžre, kada je bio u pećini sa svojim saputnikom Ebu Bekrom, radijallahu anhu. Kada ih je opasnost okružila, Ebu Bekr, preplašen, rekao je: "Kada bi neko od njih pogledao ispod svojih nogu, vidio bi nas." Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, odgovorio mu je s potpunim uvjerenjem: "Šta misliš, Ebu Bekre, o dvojici, s kojima je Allah treći?" Time je potvrdio da se srca ispunjena lijepim mišljenjem o Allahu ne povlače pred strahom. Ovo uvjeravanje dodatno je učvršćeno Poslanikovim riječima: "Ne brini se, Allah je s nama" (Et-Tevba, 40). U ovoj situaciji leži vječna lekcija o osloncu i vjeri, da Allah ne napušta Svoje iskrene robove.

Lijepo mišljenje o Allahu nije ograničeno na pojedince, već je snaga cijelog ummeta i izvor njegove moći, kada se suočavaju s najtežim izazovima. U Bitki na Bedru, kada su muslimani bili malobrojni i slabo opremljeni, stajali su pred vojskom mnogobožaca koja ih je višestruko nadmašivala. Ipak, Allah ih je pomogao, jer su vjerovali u Njega i bili sigurni da je snaga i pomoć u Njegovim rukama.

Nakon Bitke na Uhudu, kada su mnogobošci prijetili da će uništiti Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i njegove ashabe, to im je samo povećalo ustrajnost i vjerovanje. Allah ih opisuje riječima: "One kojima je, kada su im ljudi rekli: 'Neprijatelji se okupljaju zbog vas, trebate ih se pričuvati!' – to učvrstilo vjerovanje, pa su rekli: 'Dovoljan je nama Allah i divan je On Gospodar!' I oni su se povratili obasuti Allahovim blagodatima i obiljem, nikakvo ih zlo nije zadesilo i postigli su da Allah bude njima zadovoljan – a Allah je neizmjereno dobar" (Ali Imran, 173–174). Tako su ovi događaji ostavili vječne lekcije o vjeri i iskrenom osloncu, da lijepo mišljenje o Allahu ostane svjetlo koje osvjetljava put ummetu u teškim trenucima.

Duboka vjera i lijepo mišljenje o Allahu su tajna koja stoji iza izdržljivosti ummeta i njegove stabilnosti pred najtežim krizama i iskušenjima. Kroz historiju, islamski

ummet suočavao se s velikim izazovima, koji su potresali njegove temelje, ali je iz njih izlazio snažniji i ujedinjeniji.

Njihovo povjerenje u Gospodara bilo je kao zvijezda vodilja koja im je osvjetljavala put, davala im spokoj i ubrzavala njihovu pobjedu. To je svjetlost koja razgoni tame očaja, otvara im horizonte nade za svjetliju budućnost, i rađa čvrsto povjerenje u Allahovu moć i mudrost.

To produbljuje uvjerenje u srcima da su uzdizanje i ponos neminovni, i da će Allah promijeniti njihovo stanje iz slabosti u snagu, iz poraza u pobjedu.

Allah kaže: "O vjernici, ako Allaha pomognete, i On će vama pomoći i korake vaše učvrstiti." (Muhammed, 7)

Lijepo mišljenje o Allahu ne znači oslanjanje na druge ili lijenost i izbjegavanje djelovanja, već je to pokretačka snaga koja motivira osobu na trud i napor. Jedna od nužnih posljedica lijepog mišljenja o Allahu je da osoba uloži trud i snagu u hizmetu svojoj vjeri i ummetu i izgradnji svoje domovine.

U hadisu Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem: "Ako dođe Sudnji dan, a u ruci nekoga od vas bude sadnica, pa ako može da je posadi prije nego što dođe, neka to učini" (Buhari, Edebul-mufred), sadnja simbolizira upornost u gradnji i radu, te izvršavanje dužnosti, s vjerom da dobrota ostaje, čak i ako rezultati nisu odmah vidljivi. Allah kaže: "... a onome koji se Allaha boji, On će izlaz naći i opskrbit će ga odakle se i ne nada; onome koji se u Allaha uzda, On mu je dosta. Allah će, zaista, ispuniti ono što je odlučio; Allah je svemu već rok odredio." (Et-Talak, 2–3)

Allahovi robovi, donosite salavate na Poslanika pravog puta, jer vam je Allah to naredio u Svojoj Knjizi rekavši: "Allah i meleki Njegovi blagosilju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šaljite mu pozdrav!" (El-Ahzab, 56)

